

SZERKESZTŐI JEGYZET

„Mivel játszol?” – tette fel a kérdést annak idején S. Márk és Z. Péter. Egyetemistaként, legszebb éveink alatt két kurzuslátogatás között mire jut idők?

Merünk foglalkozni olyan dolgokkal, mint az egyetemi politika, képzésünk minőségének változása vagy a lehetséges jövőképek? Magazinunk legújabb számában elsősorban a fenti kérdésekre kerestük a választ, ennek kapcsán pedig több összefoglalót és interjút is olvashattok. Szó lesz többek között a kancellár-választás körülményeiről, az ETR és a Neptun házasságáról, de az Oktatói Hálózat küzdelmeiről és a doktori képzéseket érintő reformokról is bővebben tájékozódhattok. Bár újságunkban a kultúra és a szórakozás is kellő teret kapott, arra bátorítalak, kedves Olvasó, hogy ne folytass struccpolitikát: szánj egy kis időt a megértésre is! Két-három év hamar elrepül, de az csak rajtatok múlik, innen hogyan léptek tovább. Stílszerűen feltehetném a kérdést, hogy „kék kapszula vagy piros kapszula?”, bár ez talán túlonúl modoros lenne. Így csak annyit kérdezek: mivel játszol?

D. NAGY BENCE
FŐSZERKESZTŐ

sztereo

Az SZTE EHÖK LAPJA

Megjelenik 6000 példányban

Főszerkesztő D. Nagy Bence

Korrektúra Kalla Viktória

Felelős kiadó SZTE EHÖK

Tördelés Veres Ildikó, Ages Quod Agis Nonprofit Kft.

Borító Mészáros Áron

Szerkesztőség Márki Kitti, Mező Vivien, Nima Szabolcs, Seres Rózsa, Pásztor Pálma, Varga Ákos

Nyomdai kivitelezés Innovariant Nyomdaipari Kft. (6750 Algyó, Ipartelep 4.)

Szerkesztőség címe SZTE EHÖK Iroda, 6722 Szeged, Szentháromság utca 34., Telefon: +36/62-546-690, E-mail: sztereo@ehok.u-szeged.hu

Hirdetésszervezés Universitas-Szeged Szolgáltató Nonprofit Közhasznú Kft., Telefon: +36/62-546-680, E-mail: marketing@univkft.hu, Web: hirdetes@univkft.hu

Együttműködő partner Mese kft.

A lap terjesztője Meló Club

Az újságban megjelent fizetett hirdetésekért sem a kiadó, sem a lap szerkesztősége nem vállal felelősséget.

alaphang

Isten hozta, kancellár úr? **4**

körkép

Ég veled, ETR! **7**

„Nem ők keresnek sokat, hanem sajnos mi keveset” **10**

„A doktori képzés a minőségi változás küszöbén áll” **12**

„A legnagyobb öröm, ami egy oktatót érhet” **14**

„Nehéz összeegyeztetni a dolgokat, de minden lehetséges” **17**

„Kell az összecsiszolódás...” **18**

kultúra

Ismét Velencét veszi birtokba az EFOTT! **20**

22 A slam az „akkor és ott”-ban nyeri el az igazi valóját

24 Pite helyett polip

tehetség

26 „Én egy kigyúrt, kockás inges tanár akarok lenni hosszú hajjal és sok tetoválással”

szubjektum

28 Biológus

29 Azonosítatlan repülő jármű

humor

30 Viccek/Sudoku/Képrejtvény

ISTEN HOZTA, KANCELLÁR ÚR?

A tavalyi év ősze még egy sokkal hangosabb Szegeden köszöntött be: menekültek a pályaudvaron, járőrautók és katonai járművek sokasága a belvárosban, valamint egy távozó kancellár, aki egy évet sem tölthetett el tisztségében.

A kancellári rendszer kiépítését az Országgyűlés által 2014-ben elfogadott, az egyes oktatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XXXVI. törvényben fektették le, amely a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényt több ponton is módosította. Ezen pontok egyike a kancellári tisztség életre hívása, melynek funkciója, hogy az egyetemek gazdasági ügyeiben a fenntartó - az állam - érdekeit képviselje. A törvény szerint tehát a kancellár végzi az állami felsőoktatási intézmény működtetését, ez pedig az adott intézmény alapfeladatai ellátásának biztosításán túl a munkáltatói jogkör gyakorlását is jelenti, legalábbis a felsőoktatási intézményekben foglalkoztatottak esetében: a kutatók, oktatók és tanárok kivételt képeznek ez alól, az ő esetükben, ahogy eddig is, a rektor gyakorolja a munkáltatói jogokat.

A kancellári tisztség körüli vita alapja az a kérdés volt, miszerint megmaradhat-e így az egyetemek autonómiája. A kancellár ugyanis közalkalmazotti viszonyban áll a felsőoktatási

intézménnyel, a munkáltatói jogkört felette azonban a miniszter gyakorolja. Ez lefordítva azt jelenti, hogy a kancellár a mindenkori kormány erős embereként, gyakorlatilag másik vezetőként mindig ott lesz a rektor mellett. Sokan a függetlenség, az autonómia elvesztését látják ezen új tisztség életre hívásában, mások azonban amellett érvelnek, hogy fontos és szükséges a felsőoktatási intézményekben a tudományos és a gazdasági oldal szétválasztása. Az alapvető probléma az, hogy a szétválasztás közel sem egyszerű folyamat, hisz például a különböző kutatások finanszírozása továbbra is elsősorban gazdasági kérdés. Érdekes lehet, hogy a korábbi gazdasági főigazgatói tisztség megszűnésével vajon milyen irányba tolódik el a hangsúly. Együttműködési nehézségek persze korábban is akadtak a rektorok és a gazdasági igazgatók között, naivitás lenne tehát azt gondolni, hogy a közös munka a továbbiakban feszültségmentes lesz. Annyi bizonyos, hogy az állami fenntartású egyetemek esetében nem

a szenátus szavaz a kancellár személyéről, kinevezésük a miniszterelnök feladata. A tisztségre pályázat útján lehetett jelentkezni: 2014-ben 29 felsőoktatási intézménybe összesen 400 pályázatot nyújtott be több mint 150 pályázó.

Mint az ismeretes, a Szegedi Tudományegyetem 2015 szeptembere óta kancellár nélkül működik. Ennek oka Devecz Miklós, az SZTE első kancellárjának távozása, mely egy bizonyos képmegosztáshoz, illetve a hozzá fűzött kommentárhoz köthető. Lemondását a személye körül kialakult vitákkal indokolta, döntését Balog Zoltán, az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) vezetője elfogadta. Devecz Miklós munkaviszonya december másodikával megszűnt, a kancellári poszt új pályázózáinak december 31-ig volt lehetőségük a jelentkezésre. Összesen tizenheten pályáztak a kancellári tisztségre, a kinevezés pedig 2016. február 15-én lépett volna érvénybe. A határidő leteltével azonban nem történt újabb kinevezés, sőt az eredmény kihirdetésének időpontja sem ismeretes. Amiért mindez igazán érdekes, az egyfelől a hosszabb, kancellár nélküli időszak ténye, másfelől az időközben megalakult konzisztóriumok összetétele.

A konzisztórium 5-7 tagú tanácsadói testület, melyet a kancelláron és a rektoron kívül az egyetemmel szakmai viszonyban álló szakemberek erősítenek. Vétőjogot nem gyakorolhat,

egyetértési jogot azonban igen, ez pedig azt jelenti, hogy a szenátus elé tárt ügyek csak akkor tárgyalhatóak, ha a konzisztórium egyetértett azzal. Ez az egyetértési jog a rektori tisztség betöltését is érinti, hiszen a szenátus elé szintén csak azok a jelöltek kerülhetnek, akik kinevezését a tanácsadói testület is támogatta. Az SZTE 2016 februárjában bemutatkozó konzisztóriumának tagjai Prof. Dr. Szabó Gábor rektor, Nagy Endre, a Pick Szeged Zrt. vezérigazgatója, Lantos Csaba, a Lantos Vagyongazdálkodó Zrt. vezérigazgatója, valamint Sinkó Ottó, a Videoton Holding Zrt. vezérigazgatója. Az universitas részéről a rektor mellett a kancellár is tagja a testületnek, éppen ezért felmerülnek bizonyos kérdések a konzisztórium működésével kapcsolatban.

Amennyiben a kancellár gazdasági ügyekben az államot, úgy a konzisztórium „kívülálló” tagjai a társadalmi véleményt képviselik az egyetemi kérdésekkel kapcsolatban. Mindkét esetben felmerülhet a kérdés: mi lesz az egyetemi autonómiával? Prof. Dr. Szabó Gábor, az SZTE rektorának elmondása szerint a konzisztórium megalakulása éppen az autonómiának kedvez azzal, hogy olyan magas gazdasági ismeretekkel, tapasztalatokkal rendelkező szakembereket von be a közös munkába, akik kontrollt gyakorolhatnak a civil szféra felől az egyetemi ügyekben. Ahogyan a többi felsőoktatási intézményben, úgy Szegeden is az Emmi által kinevezett tagok

kerültek a tanácsadó testületbe, azonban a kancellár nélkül a testület még nem teljes.

A Devecz Miklós távozása körüli botrány szűkszerűen egy új kancellár kinevezéséhez vezetett. Ez mostanáig nem történt meg, habár 2014-ben hasonlóan eredménytelen volt a választás első szakasza. A szeptember óta eltelt fél évben azonban a Szegedi Tudományegyetem kancellár nélkül is elboldogult, a kérdés tehát az – hacsak nem a konzisztóriumok oldaláról vizsgáljuk –, hogy mennyiben nélkülözhetetlen ez a tisztség. A kancellár lényegében a gazdasági főigazgatókat váltotta fel, akiknek szerepe ennek megfelelően változott, gyakorlatilag eltűnt. Szeged esetében sem a kancellár távozása, sem annak az egyetemet érintő kellemetlen körülményei fontosak, hisz az eset nem példa nélkül álló. Sokkal inkább a kifelé történő kommunikáció és a mostanában sokat használt, talán túlságosan is elkoptatott „átláthatóságon” van a hangsúly. Miért? Mert a kancellári tisztség éppen amiatt került – és kerül majd a későbbiekben is – a figyelem középpontjába, mert a mindenkori kormányt képviseli az egyetemen belül. Az autonómia megmaradásának középpontja kell, hogy legyen a kormánytól való függetlenség, legalábbis az intézmény belső, így például gazdasági ügyeit tekintve. Nem feltétlen az a kérdés, hogy kancellár jól tud-e

együttműködni a rektorral vagy sem, hanem hogy a tisztség mennyire lesz transzparens és teszi az egyetem politikáját is azzá.

Hallgatói oldalról nemcsak érdekünk, de jogunk is, hogy egyetemünk belső rendje számunkra is érthető, átlátható legyen. Nem nehéz visszaemlékeznünk a hazai felsőoktatásért folytatott tüntetésekre, ülősztrájkokra, habár akkor ezek egészen más ügyért zajlottak. Nem a suta tanulság kedvéért, sokkal inkább a hallgatói önbecsülés jegyében vetem fel a kérdést, miszerint: miért ne tudhatnánk, láthatnánk, érthetnénk többet? Alapvetően nem kell sem a kancellár, sem a konzisztórium ideájával szemben idegenkednünk, ha ugyanis betöltik tervezett funkciójukat, egyetemünk valóban sokat profitálhat belőlük. Az elmúlt hónapok eseménytelenségének azonban sokkal több jelentést kell tulajdonítanunk, mint a történeteknek. Senkitől nem kívánnak meg természetesen komplex folyamatok átlátása, botrányok ide vagy oda, talán elég annyi is, hogy a sok „tudatos” tevékenység mellett ideje tudatos hallgatóknak is lennünk. Ha ugyanis a politika ránk tartozik, akkor ez az egyetemi politikára hatványozottan igaz!

D. NAGY BENCE

KÉPEK: SZEGEDMA.HU, U-SZEGED.HU

ÉG VELED, ETR!

AZ SZTE VEZETÉSE MEGTÖRTE A CSENDET: TÉNYLEG JÖN A NEPTUN

Lassan másfél éve annak, hogy az első folyosói pletykák felröppentek arról, hogy a Szegedi Tudományegyetem lecseréli a 2000-ben (!), az országban elsőként itt bevezetett Egységes Tanulmányi Rendszert (ETR-t), a többek között az ELTE-n, a BME-n, valamint tavaly novemberétől már a PTE-n is működő Neptunra. Ezek a kezdeti híresztelések mára odáig fajultak, hogy egyes karokon a hallgatók adatvesztés veszélye miatt keresték meg a Hallgatói Önkormányzatot, hangot adva aggodalmuknak az esetleges rendszer-cserével kapcsolatban. Biztos választ azonban nemhogy a HÖK, de a TO és a karok vezetése sem tudott adni, egész egyszerűen azért, mert őket sem tájékoztatták arról, mi is várható: meddig használhatjuk még az évek során egyre sikeresebben fejlesztett ETR-t?

A Pécsi Stop nevű internetes oldal tavaly szeptemberben számolt be a PTE Neptunra történő váltásáról, mely végül novemberben történt meg. E cikk röviden kitér a csere körülményeire, melyek, legalábbis az előzményeket tekintve, meglepően hasonlóak az SZTE-n tapasztalhatókhöz: a „neptunosodás” híre Pécsen is szájhagyomány útján terjedt az egyszerű átállásról szóló információktól az adatvesztéssel kapcsolatos rémhírekig, köszönhetően az egyetem felső vezetése által folytatott elhallgatásra épülő kommunikációs stratégiának. Az SZTE vezetése azonban a pécsieknél hamarabb látta elérkezettnek az időt a bejelentésre, hiszen Prof. Dr. Szabó Gábor rektor a szenátus február 1-jén tartott ülésén az egyebek napirendi pontban jelentette be: az egyetem lefolytatta

a hallgatók és oktatók által használt elektronikus tanulmányi rendszer szolgáltatásának biztosítására vonatkozó közbeszerzési eljárást, melynek nyertese az SDA Informatikai Zrt., azaz a Neptun üzemeltetője. A folyosói pletykáknak ezzel vége, a rektor bejelentésének értelmében 2017 tavaszára be fog következni az átállás.

A Neptunra történő váltás számos kérdést vet fel. Egyfelől ott van az MTI által november 10-én közölt fejlemény, mely szerint egyesül az egyetemek által használt két nagy tanulmányi rendszer. Ilyenformán tehát elvileg szükségtelen az átállás miatt aggodni, hiszen az a két felület egyesítésével mindenképp bekövetkezne előbb-utóbb, mindkét rendszer előnyeit megtartva. Prof. Dr. Karsai Krisztina, az SZTE oktatási rektorhelyettese kérdésünkre válaszul

va elmondta, az átállással kapcsolatos tervekre, valamint a kiírt közbeszerzési eljárásra nem volt hatással a két rendszer egyesítésének híre, azonban hozzátette, hogy a szolgáltatók „békés fúziója” a megmaradó Neptun fejlődését eredményezi majd. Igen ám, de magát az egyesülés bejelentését is két évig (!) tartó egyeztetési procedura előzte meg a Neptun forráskódját birtokló SDA Informatikai Zrt. és az ETR-t üzemeltető Dexter Informatikai és Tanácsadó Kft. között, a két, egyetemi tanulmányokat és ügyintézését segítő platform tényleges egyesítése így vélhetően még sokáig eltarthat. A Neptun mielőbbi fejlesztésére azonban így is szükség lesz, hiszen mind az SZTE rektora, mind pedig Karsai Krisztina rektorhelyettes kiemelte,

TÉVHITEK?

hogy az átállásnak fontos feltétele a két kiegészítő rendszerrel, azaz a Coospace-szel és a Modulóval történő együttműködés, mely még a Neptun üzemeltetőjével kötött szerződésben is benne foglaltatik, erre azonban a Neptun a jelenlegi állapotában nem képes.

A hallgatói élet szempontjából az adatvesztés így csak a jéghegy csúcsa, és az ezekkel kapcsolatos pletykák vélhetően csak az információhiányból eredő bizonytalanságból fakadtak. Biztos forrásból tudjuk, hogy néhány kari hallgatói önkormányzat találkozott rémült hallgatókkal, akik olyan híreket kaptak szaktársaiktól és ismerőseiktől, melyek szerint minél előbb ki kell nyomtatniuk az ETR-ben meglévő lecke-könyvüket, mert az SZTE egyszer csak hirtelen átáll majd a Neptunra, az ő adataik pedig véglegesen eltűnhetnek. Az oktatási rektorhelyettes szerint az adatvesztés nem opció, ennek lehetőségét teljesen ki fogják zárni a váltás során: „Csak akkor és úgy fogunk átlépni a Neptun rendszerbe, amikor a technikai és szakmai feltételek biztosítják az adatkonverzió megfelelő minőségét” – jelentette ki Karsai Krisztina. A rektorhelyettes hozzátette, megnyugtató lehet az aggódók számára (bár adatvesztéssel kapcsolatos aggály az elmúlt időszakban sem az Oktatási Igazgatósághoz, sem pedig az ETR üzemeltetőihez nem érkezett), hogy az ETR egyes verzióváltásai is sokszor együtt jártak jelentős konverziót igénylő adatbázis-átalakítással. Az adatvesztés lehetősége tehát ezen esetekben is fennállt, azonban ezeket a bonyolult folyamatokat sikeresen vitte végbe az SZTE informatikai csapata. Karsai Krisztina a két rendszer

közötti átállás részleteivel kapcsolatban megjegyezte: a váltás során egy ideig vélhetően még meg fogják tartani az ETR-t a már élesített Neptun mellett, így az új rendszerben jelentkező esetleges hibákat ez alapján fogják tudni korrigálni. Ilyen szempontból tehát szükségtelen aggódni, az egyetem informatikai csapata vélhetően adatvesztés nélkül fogja tudni elvégezni az átállást. A Coospace és a Modulo használata, valamint ezek együttműködése a Neptunnal azonban továbbra is fontos kérdés marad.

A szegedi egyetemisták számára főképp a Modulo használata elengedhetetlenül fontos, hiszen ezen a platformon pályáznak a hallgatók szociális juttatásokra, itt adnak be dékáni kérelmet, vagy épp eseti ösztöndíjigényléseket a hallgatói önkormányzathoz, sőt a tanulmányi ösztöndíj összegét és az adott kalapban elfoglalt helyüket is ezen a felületen nézhetik meg. Gale Tibor, az SZTE EHÖK juttatási és térítési referense szerint egy esetleges átállás első hónapjait, főképp a Modulóval történő összehangolást tekintve kritikusak lehetnek mind a juttatásokra pályázni kívánó hallgatók, mind pedig az oktatók, a bírálók és az egyetemi személyzet is. Tibor emellett arra is felhívta a figyelmet, hogy az ETR rendszere sem volt mindig stabil és könnyen kezelhető, ehhez hosszú évek fejlesztései szükségeltettek, így nyilvánvalóan nehéz lenne elvárni az átállás során üzembe helyezett rendszertől, hogy hibátlanul, mindenféle technikai probléma nélkül működjön. Az EHÖK referense emellett kissé tart is az átállástól: „bár konkrét tapasztalatom nincs, sok negatív véleménnyel találkoztam a Neptunt illetően,

sokan panaszkodnak különböző fórumokon arra, hogy nehézkesen működik a rendszer. Kíváncsi vagyok, hogy ha majd az SZTE is csatlakozik a neptunos intézmények táborához, akkor a rendszer hogyan fogja tudni kezelni a megnövekedő forgalmat a már meglévő egyetemek és főiskolák több ezer felhasználója mellett”.

Prof. Dr. Karsai Krisztina az EHÖK referenséhez hasonló véleményen van, legalábbis az elektronikus tanulmányi rendszerek évek alatt elért stabilitását és finomhangolását illetően. Véleménye szerint az ETR és a Neptun is képes kiszolgálni a felsőoktatási adminisztráció jelenlegi igényeit, azonban fontos tény, hogy az ETR egyes kényelmi funkcióit az elmúlt években már az SZTE-re hangolták, ilyen specifikumokkal a Neptun az első időkben csak korlátozottan fog rendelkezni.

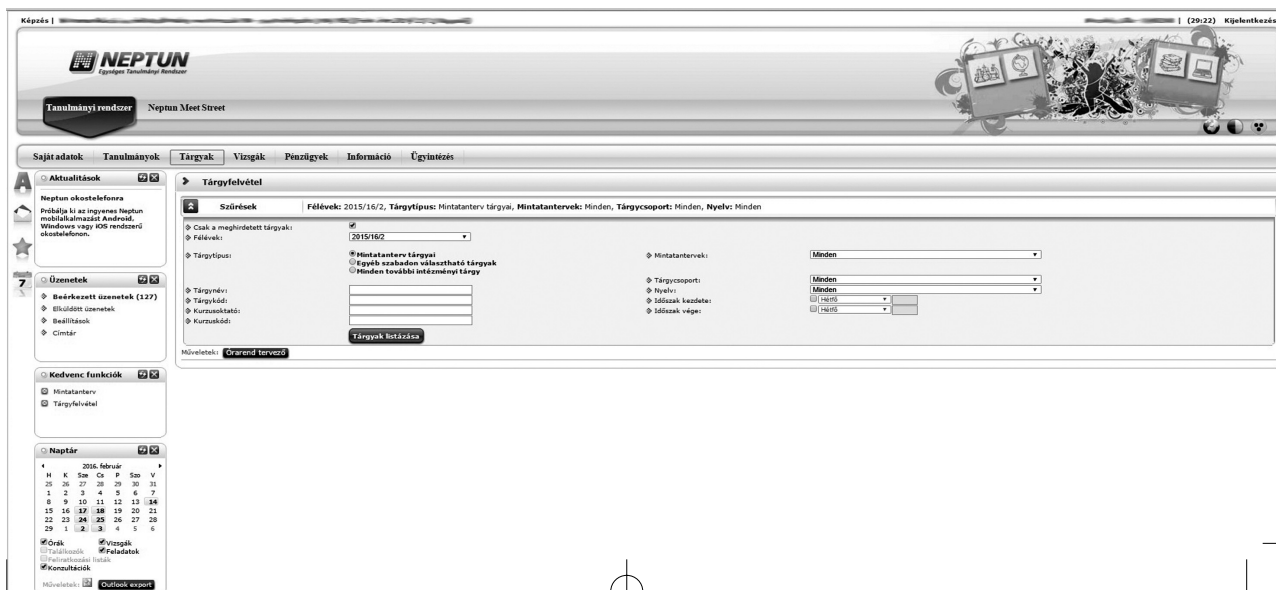
Dr. Kothencz Mihály, a Bölcsészettudományi Kar Tanulmányi Osztályának vezetője borúsabbnak látja az átállás várható körülményeit. „Konkrét tapasztalatom egyelőre nincs a Neptun rendszerével kapcsolatban, de a már átállt intézmények TO-vezetőitől (DE-BTK, PTE-BTK) rossz véleményeket hallottam, aggasztó híreket kaptunk az átállást követő kaotikus helyzetekről. Láttam már monitor-képként a Neptun munkafelületét, amely egy meglehetősen ömlesztett online tér, lehangelő látványt nyújtott, és egyáltalán nem tűnt felhasználóbarátnak” – fejtette ki az osztályvezető az új rendszerrel kapcsolatos aggodalmait. A 2017 tavaszán esedékes átállás várható nehézségeivel kapcsolatban Kothencz Mihály

elmondta, hogy mivel a Neptun működésével kapcsolatos részletes információkkal nem rendelkeznek, egyelőre nehéz megtippelni, milyen szintű problémák léphetnek majd fel. „Aggasztó az is, hogy ezidáig semmilyen végfelhasználót nem vontak be az egyeztetésekbe, tehát azokat, akik naponta a karokon dolgoznak az elektronikus tanulmányi rendszerekkel (tanulmányi osztályok dolgozói, oktatók, tanárszéki előadók, hallgatók). Félő, hogy egy előkészítetlen átállás a tanév bármely időszakában káoszhoz vezethet.” A Neptun bevezetésének időzítése különösen fontos, Prof. Dr. Szabó Gábor rektor a szenátus említett ülésén úgy érvelt, hogy a tavaszi időpont, pontosabban az április környéke azért megfelelő, mert ekkor már nincs kurzusfelvételi időszak, viszont még nincs leterhelve a rendszer a vizsgajelentkezésekkel és egyéb adminisztratív teendőkkel. Kothencz Mihály szerint azonban ebben az időszakban már javában zajlik a záróvizsgák előkészítése, hallgatók záróvizsgára történő bejelentkezései, vizsgahirdetések, vizsgajelentkezések, a következő félévi kurzusok rögzítése, oklevelek kiadása. Így ha az átálláskor nem lesz a teljes felhasználói kör felkészítve, akkor nagyon nagy kockázata lehet a váltásnak.

Akárhogy is, az SZTE egy radikális változás előtt áll, és csak remélni tudjuk, hogy a Neptunra történő átállás zökkenőmentes lesz, és a lehető legkevesebb kellemetlenséget fogja okozni a hallgatók számára.

VARGA ÁKOS

KÉPEK: ETR.U-SZEGED.HU, NEPTUN

„NEM ŐK KERESNEK SOKAT, HANEM SAJNOS MI KEVESET”

Katona Pétert, a sokak által ismert egyetemi oktatót, szociológust, most az Oktatói Hálózat tagjaként kérdeztük a nemrég megrendezett fórumról és a szegedi oktatók által megfogalmazott nyílt levélről.

– Mikor lett az Oktatói Hálózat tagja és miért?

– Az elsők között kerültem be a szervezetbe, körülbelül 3-4 éve. Én ezt már akkor is egy alulról szerveződő oktatói mozgalomnak gondoltam, és most is így fogom fel. Meggyőződésem, hogy nincsenek például direkt pártpolitikai szándékai vagy elkötelezettségei. Azért tartom fontosnak az Oktatói Hálózat működését, mert a társadalmi irányítás Magyarországon meglehetősen bürokratizált, felülről lefelé szerveződik. Nem baj, hogyha azok is véleményt mondanak dolgokról, akiket igazán érint.

– Hogyan működik a Hálózat? Az egyetemek nézőpontjai egységesek?

– Azt mondhatom, hogy ez egy eléggé laza szerveződés. Régebben még voltak személyes találkozók, de ma már főként az internetes levelezőlistákon kommunikálunk egymással, így nehéz egységességről beszélni. Talán abban van a legfőbb nézetazonosság, hogy a felsőoktatás működésével országos és intézményi szinten is vannak problémák, melyekhez meg kell próbálnunk valahogy viszonyulni.

– Már korábban is előkerült problémaként a felsőoktatásban dolgozók bérhelyezete?

– 1981 óta tanítok az SZTE-n, a bérhelyzet azóta napirenden van. A hazai tanári bérek az OECD-statisztikák országaival összehasonlítva nagyon hátul helyezkednek el. Lényegében a mostani nyílt levélben pont ezért hangsúlyos kérdés ez is. Az Oktatói Hálózat a 27 százalékos béremeléssel kapcsolatban alkotott véleményt, miszerint ezt sem mértékében, sem ütemezésében nem tartjuk elég-ségesnek. Az egyetemi tanárok fizetése körülbelül 2002 óta stagnál. A mostani emelés – bár az évtizedes hiány után nagyon jól kommunikálható – nem tekinthető érdemi javulásnak.

A jelenlegi helyzet szerint, ha az egyetemi oktató, kutató nem tudja a szaktudását piacosítani, akkor bekövetkezik egy masszív proletarizálódás. Ez nem új folyamat,

de ma is probléma. Nehézséget jelenthet forrásokat teremteni arra, hogy szakmailag továbbképezze magát könyvekkel, internetes programokkal, esetleg színházi vagy koncert-előadásokkal.

A közoktatásban történt érzékelhető emelés azzal járt, hogy az ott dolgozó kollegák bére tulajdonképpen az egyetemi docensi fizetésekkel egyenlő. Ugyanez történik a doktoranduszok

ösztöndíjával is, amely tegyük hozzá, adómentes. Szerencsétlen dolog lenne, ha valaki úgy gondolná, hogy ezt tőlük bárki is sajnálja. Nem ők keresnek sokat, hanem sajnos mi keveset. A tanárok bérét megemelték, de akik tanítják őket, azokét nem. Több mint érdekes dolog, amikor a doktoranduszi ösztöndíj összehasonlítható az egyetemi adjunktusi, docensi jövedelmekkel – nem ellenük beszélve.

– Miben más a mostani helyzet, mint az eddigiek?

– Ez egy érdekes szociálpszichológiai dolog. Ugyanis ha egy társadalmi csoport helyzete tartósan stagnál, akkor az a csoport nem tesz semmit, belenyugszik az állapotába. Ha javulás történik, elkezdenek gondolkodni: a változás másokhoz viszonyítva milyen mértékben jön létre? A közoktatásban történő fizetésemelések elgondolkoztatták a felsőoktatásban lévőket, a doktori járandóságok növelése pedig már konkrét összehasonlítási alapot adott, és feltették a kérdést: ránk ez miért nem terjed ki érdemben?

Az egyetemre általában nem a meggazdagodás szándékával jönnek az emberek. Ma, aki erre a pályára lép, az önkéntes szegénységi fogadalmat is tesz, vagy megpróbál valamilyen kiegészítő, a piac igényeinek megfelelő tevékenységet végezni mellette.

– A nyílt levélben hangsúlyosan szerepelt, hogy itt nemcsak az összegekről van szó, hanem arról, hogy ezzel a döntéssel sérül az oktatók tekintélye. Ön mit gondol erről?

– Amikor az oktató bemegy az órájára, a hallgatók, főképp a hölgyek – akiknek a fejében egyfajta „öltözködésérzékelő kulturális szoftver” is van – rögtön észreveszik, hogy az illető valószínűleg nem a legmárkásabb üzletekből vásárol. Az előbb említett proletarizálódást a diákok is megérzik, s ez nyilván nem emeli a tekintélyt. Visszás helyzet, amikor az egyetemi oktató szembesül azzal, hogy olyan diplomást képez, akinek már kezdő bére nagyobb lesz, mint az övé.

– A nemrég megtartott fórumot sikeresnek mondaná? Létrejött a párbeszéd az oktatók és az állam képviselői között?

– Sajnos nemmel kell válaszolnom. Az államtitkár is meg lehet érteni, hiszen ő politikai szerepet vállalt az oktatási kormányzatban, így nem várható el tőle az, hogy „rebellis”

legyen. Voltak kritikai megjegyzések a közönség részéről, de ezek megértő fülekre nem találtak. Gyakorlatilag mindenki mondta a magáét, a két fél elbeszélte egymás mellett. Egy pozitívumot tudok mondani a fórummal kapcsolatban: a levél nyilvánosságra hozatala után nem sokkal az államtitkár úr legalább eljött, hogy meghallgassa a problémáinkat, bár túl nagy katarzist nem váltottak ki belőle.

MEZŐ VIVIEN

„A DOKTORI KÉPZÉS A MINŐSÉGI VÁLTOZÁS KÜSZÖBÉN ÁLL”

A Doktoranduszok Országos Szövetsége (DOSz) már régóta napirenden tartotta a PhD- és DLA-képzések megreformálását, így ennek megfelelően tárgyalásokat kezdett az Emberi Erőforrások Minisztériumával, a Magyar Rektori Konferenciával (MRK) és az Országos Doktori Tanácssal (ODT). Az új rendszer átalakításának részleteit még tavaly decemberben hozták nyilvánosságra, azonban nem mindenki tetszését nyerték el maradéktalanul. Többek között az ELTE Bölcsészettudományi Karának oktatói is megkérdőjeleztek bizonyos lépéseket, de lássuk, mit is gondolnak erről intézményünk doktoranduszhallgatói.

Több hírportálon is azt olvashattuk, hogy szakadékhoz érkezünk: egyre jobban eltávolodik majd egymástól a jelenlegi és a jövőbeli doktoranduszok képzési és ösztöndíjrendszere. Egy valami azonban biztosan nem változik, és fontos, hogy ezt már előre letisztázzuk. *„Az oktatók jól akarnak a hallgatóiknak, és örülnek az őket érintő változásoknak. Hiszen a cél ugyanaz marad: szeretnék, ha mindenki minőségi alapokon nyugvó képzésben részesülne, valamint mindenki idejében és a mostaninál nagyobb arányban szerezne fokozatot”* – fogalmazta meg gondolatait egy jelenlegi SZTE-s hallgató.

Az ELTE oktatói sem ezeket a szempontokat helyezték előtérbe nyílt levelükben, amelyet több felsőoktatási vezetőnek is eljuttattak. Sokkal inkább az igazságtalan finanszírozási különbségek aggasztják őket, és ez bizonyos szempontból érthető is. Leginkább a tanársegédek és az adjunktusok bérezése, valamint a fokozatszerzések, a publikációk és a kutatások finanszírozása, valamint a felkészülések támogatásának hiánya okozza a problémát. Ezek azonban nem feltétlenül következményei a doktoranduszképzés nagyobb arányú támogatásának.

A tanárok fizetése, az általuk elvégzett feladatok mennyisége és minősége már régóta nem áll egyenes arányban egymással. A már előbb is említett szakadék inkább itt fedezhető fel,

ugyanis a munkaszerződésben foglalt követelmények lassan már teljesen kivitelezhetetlennek tűnnek. Az érintett hallgatóknak ehhez csupán az ösztöndíjuk összegének megemelése miatt van közük, ha ugyanis minden a tervek szerint alakul, akkor a doktoranduszok és az oktatók bére 2018-ban már szinte azonos szinten lesz. Az ehhez kapott kedvezményekkel pedig nemcsak a tanársegédek fizetésénél, de a sok éve oktató, és régebben fokozatot szerzett tanáraik bérénel is magasabb juttatásban részesülnek majd. *„Úgy gondolom, hogy ez az újonnan kialakult, aránytalan helyzet is azt jelzi, hogy további módosításokra is szükség van, de én úgy tudom, ez kilátásban is van.”* – tette hozzá megkérdézett hallgatónk.

Számos előzmény és probléma előzte meg a kormány döntését. *„A doktoranduszhallgatók nagy része sajnos nem tudja megszerezni a fokozatát az előírt három év alatt. Az átlagos fokozatszerzési idő nem ritkán négy-öt év, és sajnos sokan el is hagyják a képzést idő előtt. Véleményem szerint jobb eredmények fognak születni, ha megnő a képzési idő. Ennek megfelelően nem lesz riasztó számukra a négy év, hiszen arra is lesz lehetőségük az új képzésben, hogy amennyiben valaki korábban is képes a követelményeknek eleget tenni, az hamarabb is tudja a tanulmányait befejezni. Sikeres végzés esetén pedig további 400 000 Ft-os támogatásban*

részesülnek. Ez azért már eléggé motiváló.” – mondta el Szilágyi Árpád, az SZTE Doktorandusz Önkormányzatának (DÖK) elnöke. Hozzátette, azt is, hogy *„a jelenlegi hallgatók, látva, hogy a doktori képzés a minőségi változás küszöbén áll, szívesen fogadták a változtatást. Abból a szempontból persze kissé kellemetlen a helyzet, hogy a »régik« rendszerben lévő hallgatók ösztöndíja sajnos nem emelkedett. De ez semmit nem von le az új rendszer érdemeiből.”*

Az új rendszer egyébként 2016 januárjától él, tehát a most felvételiző hallgatók már a 2+2 éves képzésre jelentkezhetnek. Ez pedig két szakaszból fog állni. Az első két évben egy képzési és kutatási szakaszban találják magukat a doktoranduszok, ahol a tanulmányokra, a kutatásokra és a kutatási területek mélyebb elsajátítására koncentrálhatnak. Ezt a két évet egy komplex vizsga választja majd el a második két évtől: a tervek szerint ez teljes mértékben alkalmas lesz arra, hogy mérje és értékelje is a képzés előrehaladását.

Ezt követően, ha úgy alakul, akkor a doktori iskola vezető oktatói, valamint adott esetben a hallgató is el tudja azt dönteni, hogy érdemes-e folytatni a képzést, vagy jobb, ha befejezi azt minden kötelezettség nélkül.

A képzés második szakaszában a kutatások folytatására, a disszertáció és a követelményeknek megfelelő számú publikáció megírására lesz lehetőségük a doktoranduszoknak.

Mindez pedig remélhetőleg a doktori fokozatszerzések számának növekedéséhez fog vezetni, ugyanis jelenleg a képzésbe belépő hallgatóknak csak mintegy 50%-a tudja ezt megszerezni.

„A cél az, hogy az egyre növekvő nemzetközi versenynek, illetve a gazdaság tudás alapúvá válásának megfelelően minőségi szakemberek kerüljenek ki a képzési rendszerből. Az már most is teljesen biztos, hogy az ösztöndíjmelés következtében a hallgatók szociális körülményei biztosan javulni fognak. A kormány egyébként egy ösztöndíjprogram meghirdetését hangsúlyozza a »régik« rendszer hallgatói számára, hogy nekik is lehetőségük legyen arra, hogy kiválóságuk elismeréseként növekedhessen az ösztöndíjuk. Ebben azonban egyelőre még csak reménykedhetünk” – tette hozzá a DÖK elnöke.

Ha minden szempontot figyelembe veszünk, akkor az átalakításokkal tényleg javítani szeretnének az oktatás színvonalán, ehhez azonban elengedhetetlen, hogy az egyetemi oktatók és a jelenlegi doktoranduszhallgatók lehetőségeit is figyelembe vegyék. Kiegyensúlyozott rendszerre van szükség: a folytonosan visszatérő finanszírozási problémák és az ebből fakadó konfliktusok inkább csak hátráltatják az előremenetelt minden fél számára. Így pedig hiábavaló minden erőfeszítés.

SERES RÓZSA

KÉP: STOMA.U-SZEGED.HU

„A LEGNAGYOBB ÖRÖM, AMI EGY OKTATÓT ÉRNET

Az SZTE Sportközpont élére 2016. január elsejétől új igazgatót neveztek ki: **Hézsóné Böröcz Andrea** testnevelő és gyógytestnevelőtanárt. Interjúnkban a központtal és a szegedi sportélettel kapcsolatos céljairól, a meghirdetett kurzusokról és személyes motivációjáról kérdeztük.

– Mi motiválta arra, hogy jelentkezzen a Sportközpont élére?

– Egy évig megbízott vezetőként álltam a Sportközpont élén, tehát nem volt ismeretlen a szerep. A pályázat idején a kollégák részéről többfelől is érkezett a felkérés, hogy vigyem tovább a posztot; az ő támogatásuk jelentős ösztönző erő volt. A másik tényező is részben az egyéves megbízatásból adódik, ugyanis ez túl kevés idő volt ahhoz, hogy minden tervemet megvalósítsam. Több olyan ötletem is volt, amelyeket fontosnak éreztem ugyan, de akkor még nem volt érdemes belekezdenem, hiszen nem biztos, hogy végig tudtam volna vinni. A mostani ki nevezés három évre szól, reményeim szerint ezalatt már mindez sikerülni fog.

– Milyen célkitűzései vannak?

– Az általános testnevelés tekintetében továbbra is meghirdetjük az eddigi kurzusokat, amelyek széles választási lehetőséget biztosítanak a hallgatóknak. Fontosnak tartom megjegyezni, hogy oktatóink mind a főállású, mind pedig az óraadó tanárok saját területükön egyaránt jól képzett szakemberek. Viszonylag új területként szeretnénk kibővíteni a hallgatói rekreációs tevékenységeket, újraélesztjük a kari bajnokságokat (ez részben meg is történt: tavaly október óta már zajlik

a kari kosárlabda-bajnokság), emellett tervezzük például röplabda- és kispályás futballminitornát, ill. sárkányhajóversenyt is. Persze gondolunk azokra is, akik nem akarnak versenyezni, őket a zumba-, az aerobik-, illetve a jóga délutánokra szeretnénk becsalogatni. Mindenképpen fontosnak tartom, hogy minél több hallgató mindennapi életébe in-

tegráljuk a sportot. Lényegében mindegy, hogy konkrétan milyen típusú testedzésről van szó, a lényeg az, hogy rendszeresen és örömmel végezzék.

– Vannak kiemelten népszerű kurzusok?

– Mindegyik népszerű, pontos arányt a létszámkorlátok miatt nehéz lenne megállapítani. Számos kurzuson csak 15 főt tudunk fogadni, ezek régóta teltházak, de ettől még lehet, hogy többeket is érdekelne. Nagyon sokan szeretik például a jógát, a bodyartot, a pilatest vagy megemlíthetném a floorballt, a labdarúgást, de mint mondtam, még hosszan folytathatnám a sort.

– Ezeket ingyenesen vehetik igénybe a hallgatók?

– A Sportközpont által meghirdetett kurzusokat igen. Egyetlen kivétel volt, ez a lovaglás, nyilván ennek komolyabb anyagi vonzata van, ezért ehhez a hallgatóknak is hozzá kell járulniuk.

– Rengeteg információ éri a hallgatókat, számtalan kurzus közül válogathatnak. A Sportközpont milyen eszközökkel népszerűsíti a sajátjait?

– Hivatalos honlapunkon a kurzusok listája és minden egyéb információ folyamatosan elérhető. A közelmúltban azonban – alkalmazkodva a modern áramlathoz is – létrehoztunk egy Facebook-oldalt, amelyet rendszeresen

frissítünk. Mivel a fiatalok idejük egy jelentős részét a közösségi hálón töltik, ott kell őket elérnünk, ahol lehet. Működtetünk ezenkívül egy sportirodát, amely egyrészt koordinálja, segíti a kari HÖK sportra irányuló rendezvényeit, másrészt rendszeresen szervez programokat mind a hallgatóknak, mind az oktatóknak és a dolgozóknak. Részt veszünk még a Magyar Egyetemi Főiskolai Sportszövetség (MEFS) SportPont Programjában is. Ez utóbbi egy országos egyetemi sport- és egészséges életmód-népszerűsítő kampány, amelynek elsődleges célja, hogy a már sportoló hallgatók mellett azokat a hallgatókat is megszólítsa, akik nem sportolnak rendszeresen vagy akár (eddig) egyáltalán nem.

– A Sportközpont versenyeket is szervez?

– Változó létszámmal, de majdnem minden egyetemeken/főiskolák közötti nagy versenyen indulunk. Viszonylag kevés egyetemista vagy főiskolás versenysportoló van, legalábbis kevesebb, mint amennyit szeretnénk, de azért mindig akad jelentkező. A versenyeken való teljesítmények, az eredmények is változóak. Vannak MEFOB-bajnokaink, dobogós helyezettek, ill. szerényebb helyezést elért hallgatóink is. Mindenesetre minden induló a tőle telhető

legjobb teljesítményre törekszik, hogy ezzel is a Szegedi Tudományegyetem hírnevét öregbítse. A szervezés már más kérdés. Abban is részt vállalunk, például tavaly májusban mi rendeztük a MEFOB floorballbajnokságát. Azonban ilyenkor a rendezvény minden anyagi vonzatát (bírók, díjak, helyszín stb.) mi álljuk, így meg kell fontolnunk, hogy mikor mit érdemes, vagy egyáltalán, mit tudunk felvállalni.

– A központ vezetése mellett mennyi ideje jut az oktatásra, illetve a tudományos kutatásra? Hogyan sikerült ilyen sok feladatkört összehangolnia?

– Reggeltől estig tartó munkával... Persze sokat jelent a családom támogatása és megértése is: elfogadják, hogy számomra ez most egy ilyen időszak. Az oktatásról semmi szín alatt nem akartam lemondani, úgy érzem, mind a hallgatók, mind pedig a kollégák számítanak rám. A tudományos munkára leginkább esténként marad idő;

az elmúlt években részt vettem több TÁMOP-os projektben, felméréseket végeztünk, illetve elektronikus tananyagok megírásában működtem közre.

– Mit gondol, mi nyerhette meg az elbírálót az Ön pályázatában?

– Erről őket kellene megkérdezni... de talán az eddigi munkám, a végigtanított 31 évem. 1985 óta dolgozom a felsőoktatásban, gondolom, ez is számíthatott, illetve az az egy év, amelyet megbízott vezetőként töltöttem.

– Oktatási tevékenysége mellett jelentős kutatómunkát is végzett. Mi a fő kutatási területe?

körkép

SZTE-REO

– A testedzés és az életmód kapcsolata. Egyik vizsgálatom alanyai egészségtudatos középkorú nők voltak, arra voltam kíváncsi, hogy a rendszeres testedzésnek milyen kedvező élettani változásokat köszönhetnek. Egy másik vizsgálatom arra irányult, hogy a testtartásért felelős izmok milyen állapotban vannak a különböző életszakaszokban, mértem általános iskolások, középiskolások és felsőoktatási intézmények hallgatói körében egyaránt.

Végeztem felmérést egyetemi kollégiumban is, ahol a kollégisták testedzési és étkezési szokásait, szabadidős tevékenységeiket vizsgáltam, azt, hogy edzettségük, egészségük, életmódjuk hogyan változik tanulmányaik alatt.

– Mi motiválta arra, hogy a pályaválasztáskor a sport mellett kötelezze el magát?

– Az általános iskolai testnevelő tanárnőm, aki egyébként később kolléganőm lett a Juhász Gyula Pedagógusképző Karon. Az ő hitelessége, hivatástudata, az a mód, ahogyan a munkáját

végezte, rögtön magával ragadott. Már akkor, felső tagozatos koromban eldöntöttem, hogy a sporttal kívánok foglalkozni, és attól fogva tudatosan készültem erre a pályára.

– Mire a legbüszkébb a hivatásában?

– Arra a 31 évre, amelyet végigtanítottam, és a már végzett hallgatók visszajelzéseire. Többségükkel jó kapcsolatot ápolok, és sokan megköszönték, hogy jó alapokat kaptak a tanári munkájukhoz, sokat hasznosítanak az óráimon megtanultakból. Ez a legnagyobb öröm, ami egy oktatót érhet.

– És a távolabbi jövőt tekintve mit tervez?

– Elsősorban szeretnék mindenkor megfelelni a kihívásoknak, amelyekkel találkozni fogok. Távlati céloknak mondhatom még a szegedi egyetemisták, főiskolások sportéletének fellendítését is. Szeretném mind többekben tudatosítani a rendszeres testedzés fontosságát.

PÁSZTOR PÁLMA

„NEHÉZ ÖSSZEEGYEZTETNI A DOLGOKAT, DE MINDEN LEHETSÉGES”

Tavaly év végén megváltozott az irányítás, legalábbis az EHÖK médiumait tekintve. A hirtelen jött váltásról, az ezzel járó változásokról, a beilleszkedésről, valamint a jövőbeli tervekről **Patai Ádám** sajtófőnököt kérdeztük.

– Kezdjük az alapoktól. Hogyan kerültél kapcsolatba a Hallgatói Önkormányzattal?

– Tulajdonképpen ez már a negyedik év, hogy részt veszek a Hallgatói Önkormányzat munkájában: szakos érdekképviselőként kezdtem, majd a Külügyi Bizottság tagja lettem. Ezzel egy időben a Bölcsészettudományi Kar Hallgatói Önkormányzatának kulturális referense, és a 2014-es Bölcsészbál főszervezője voltam.

2014 áprilisában vettem át a Külügyi Bizottság elnöki pozícióját, tavaly év végén pedig a sajtófőnöki feladatok ellátását.

– Mondhatjuk, hogy szinte a tanulmányaid elejétől kezdve aktív résztvevője voltál a hallgatói tevékenységeknek. Mennyiben más pozíciók és feladatok ezek?

– Úgy gondolom, hogy sokkal nagyobb kihívás sajtófőnöknek lenni. A Külügyi Bizottságot úgy vettem át, hogy már azelőtt beleláttam az elnöki feladatokba, és kisebb csapatot is kellett irányítani. Itt most teljesen más a helyzet: egy sokkal nagyobb gárdát kell koordinálni. Másrészt, mivel korábban nem foglalkoztam a sajtóval, így az első pár hét nekem is tanulóssal és ismerkedéssel telt. Szerencsére mostanra már beleszoktam, és hatékonyan tudunk együttműködni a többiekkel.

– Év közben vetted át az „irányítást”. Hogyan fogadták ezt a váltást a Hallgatói Önkormányzat munkatársai? Gondolok itt az újságírókra, rádiósokra, fotósokra stb...

– Csak remélni tudom, de én azt vettem észre, hogy mindenki jól fogadta. Nehéz volt ebben az időszakban váltani, legfőképpen azért, mert az egész hirtelen jött nekik és nekem is.

Jól jött, hogy a legtöbbjünkkel már azelőtt is ismertük egymást, így nem kellett teljesen új emberekkel foglalkoznom, és ami a legfontosabb, összeszoknom. Talán ezért is tudtuk zökkenőmentesen kezelni ezt a helyzetet, hiszen nem egy számukra ismeretlen személy került abba a székbe, ahol most én vagyok.

– Kívülről nem mindenki számára tűnik összetett munkának az, amit te végzel. Pontosan milyen feladatokat kell ellátnod?

– Sok mindenre kell egyszerre figyelnem. Az első és a legfontosabb feladatom a Hallgatói Önkormányzat és a hozzátartozó Sportegyesület kommunikációjának irányítása: a honlapok kezelése, a sajtószóvivői feladatok ellátása, valamint az EHÖK médiumainak koordinálása (partypony.hu, az epresso.hu, a Szegedi Egyetemi Rádió, a dailyszeged.hu, az igazmondo.hu). Továbbá a partypony.hu fotósaiért, az időszakos kiadványok szerkesztéséért (SZTE-reo, SZTE-reo+), illetve a helyi és az országos sajtómegjelenésekért is én felelek.

– Annyi mindent felsoroltál, hogy jut idő ezek mellett a pihenésre?

– Mivel amellet, hogy tanulok, és ezzel is foglalkozom, angolt és társastáncot is tanítok, hazudnék, ha azt mondanám, hogy rengeteg szabadidőm van. Valójában azért mégis akad, hiszen nem feltétlenül tekintem munkának ezt

a feladatot. Ha lehet így fogalmazni, akkor ez számomra egyfajta kikapcsolódás, szeretek ezzel foglalkozni. Nehéz összeegyeztetni a dolgokat, de úgy gondolom, hogy minden lehetséges.

– Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

– Sok tervem van, de ezek elsősorban hosszú távúak: azoknak a kari lapoknak a beindítása, amelyek egyelőre nem működnek, vagy éppen stagnál a megjelenésük. Szeretném, ha ezek a jövőben sokkal szakmaiabbak lennének majd.

Nagy terveim vannak a rádióval is. Jó lenne, ha még többen hallgatnának minket, és egy sokkal nagyobb szerkesztőség tudna működni. Örülnék annak is, ha sikerülne frekvenciával dolgoznunk, de nyilvánvalóan ez nem két hónap alatt fog megvalósulni.

Háttértudás nélkül, azt gondolom, hogy a közeljövőre még nem nagyon tudok tervezni. Ennek ellenére azonban már vannak olyan dolgok, amelyeket sikerült elérnem.

SERES RÓZSA

KÉP: MÉSZÁROS ÁRON

„KELL AZ ÖSSZECSISZOLÓDÁS...”

A 2015/2016-os tanév első szemesztere rengeteg változást hozott az EHÖK médiumainak háza táján is. Ez nem csupán a sajtófőnöki poszton történt váltást hozta magával, de a Szegedi Egyetemi Rádiót is érintette. **Seres Rózsával**, a SZER főszerkesztőjével beszélgettünk.

– Mit tanulsz, illetve hogyan kerültél kapcsolatba az EHÖK-ös médiumokkal?

– Jelenleg harmadéves vagyok a BTK magyar szakán, azon belül is a nyelvtechnológia specializáción. Mindebből ugyan nem feltétlen következik a kommunikációhoz fűződő viszonyom, ennek ellenére körülbelül másfél éve tevékenykedem újságíróként a Hallgatói Önkormányzatban belül. A rádiózás is innen ered: már a kezdetektől, 2014 februárjától részt vehettem a munkában, eleinte csak egy műsorral, ez volt az oktatási témákkal foglalkozó Epresso. Akkor ez elégnek is tűnt, hiszen nagy feladat volt, korábban sosem csináltam ilyet.

– Nem sokkal később viszont már felelős szerkesztő lettél. Mennyivel kívánt ez tőled többet a műsorvezetői feladatkörhöz képest?

– Leszögezem, hogy nagyon szeretem a rádiót, így sokkal egyszerűbb volt az átállás. Belevettem magam a munkába, ami egész pontosan a sajtóreferensi feladatok ellátása volt. Mivel már volt tapasztalatom, hisz korábban a PartyPony.hu újságírójaként dolgoztam, ezért könnyebben tudtam azonosulni a szereppel, nem volt olyan éles a váltás.

– Ha már éles váltás: a november közepén távozó Haga Dávidot válthattad főszerkesztőként,

illette korábban új tagok is érkeztek hozzátok. Mennyire volt nehéz összefogni ezt a friss társaságot?

– Szerencsém volt annyiban, hogy végigkövettem az újak felvételijét, amikor is a főszerkesztő és mi, felelős szerkesztők együtt hallgattuk meg a jelentkezőket. Volt beleszólásom abba, hogy ki kerül majd hozzánk, így mindenkit ismertem, aki végül is csatlakozott a csapathoz. Amiért nehéz volt, az igazából az összeszokottság hiánya, hiszen annak idején Dávid egy jól működő közösséget vett át, a nyár azonban sok lemorzsolódással járt. Talán mondhatom azt, hogy ő elkezdte a munkát, én pedig befejezem. Ebben az egyik fontos pont az, hogy ha valaki esetleg nem válik be egy adott területen, lehetősége van más területek kipróbálására is. Ehhez viszont kell az összecsiszolódás.

– Miként fogalmaznád meg a SZER fő profilját, ars poeticáját?

– „Hallgatóktól hallgatóknak” – szól a szlogen. Ezt mindig elmondjuk, hiszen fontos tudni, hogy itt diákok dolgoznak, akik ugyanúgy függnek az órarendjüktől. A rövidtávú cél az, hogy mindenkihez eljusson a Szegedi Egyetemi Rádió, hisz sokan vannak, akik még a létezésünkről sem tudnak. Az alapvető probléma persze az, hogy manapság rádiót sem hallgatnak annyian, hiszen ott vannak a hírportálok, a YouTube és persze a Facebook. Szeretnénk minél több egyetemi helyiségbe eljuttatni a rádiót, ami persze komolyabb felkészülést igényel a műsorok tekintetében.

– A rádió által kínált műsorok mennyire fedik le a hallgatók érdeklődését? Bővítenél a kínálaton, vagy elegendőnek tartod?

– Bővíteni lehetne, de most pontosan olyan műsorok vannak a palettán, amelyek lefedik a különböző érdeklődési köröket. Szeretném a komolyabb tartalmakat – az oktatást érintő kérdések megvitatása, hallgatókat érintő hírek – előtérbe helyezni, mert most a szórakozás, a könnyebb témák felé billen a mérleg, amire egyébként szükség van, de meg kell találnunk az egyensúlyt.

– Mit hangsúlyoznál ki a munkával kapcsolatban egy leendő műsorvezetőnek?

– Nem kell profinak lenni! A jó kommunikációs készség természetesen előny, hiszen a mikrofon mögött értelmes, egész mondatokban kell megnyilvánulni, de a felkészülés legalább ilyen fontos. A legtöbb baki pontosan ennek hiányából fakad: ha rögtönözni kell, és valaki nincs képben, az rögtön átjön.

– Nemrég két éves lett az újraindult rádió. A negyedik születésnapon milyennek szeretnéd látni a SZER-t?

– A frekvenciaszerzés terve mellett a kitelepüléseinket is folytatjuk, valamint szeretném, ha olyan egyetemi információforrás lehetnénk, ami felveszi a versenyt a hírportálokkal. Ezen felül egy megbízható emberekből álló társaságot szeretnénk itt látni, akik kisegítik egymást. Nem munkatársakat, hanem egy összetartó baráti közösséget.

D. NAGY BENCE

KÉP: MÉSZÁROS ÁRON

ISMÉT VELENCÉT VESZI BIRTOKBA AZ EFOTT!

Egy évre abbahagyja a vándorlást, és 2016. július 12–17. között Velencén duplázik EFOTT. A házigazda szerepét ezúttal két egyetem megosztva látja el. A hallgatók már most felpörögtek mindkét helyen, és a tökéletes fesztiválhangulathoz konkrét ötleteket várnak. A látogatók kényelmének fokozására a szervezők Velence várossal összefogva területet is fejlesztenek.

40 év szüntelen vándorlás után idén újra Velencén ver óriástábort az Egyetemisták és Főiskolások Országos Turisztikai Találkozója – jelentette be Maszlavér Gábor fesztiváligazgató. Az ismerős helyszín előnyeit kihasználva a szervezők megkezdtek az előkészületeket, sőt a fellépők egy részével már meg is állapodtak. A legnagyobb hazai kedvencek mellett, Borgore tavalyi nagy

sikerű koncertje után, 2016-ban a brit elektro egyik új felfedezettje, a közösségi médiában több mint egy millió rajongóval büszkélkedhető **Zomboy** lép majd az EFOTT színpadára.

A nagy múltú fesztivál azonban nemcsak a helyszínnel duplázik: idén először két felsőoktatási intézmény kerül házigazda szerepbe: a **Debreceni**

Egyetem a kulturális és civil programokért, míg a **Testnevelési Egyetem** az izgalmas sport-programokért felel majd.

A jegyek december 14-étől érhetőek el – az árak a régiek maradnak, így továbbra is ez lesz a legmegfizethetőbb a nagyfesztiválok sorában, a korábbi tapasztalatok és javaslatok alapján azonban számos változás van tervben.

„Az ismerős helyszínek köszönhetően idén elkerüljük az egyébként minden évben jelentős erőforrásokat lekötő szervezési nehézségeket, és már most tudjuk, melyek azok a sarokpontok, amelyekre kiemelten kell figyelni. A várossal és a terület tulajdonosaival együtt például infrastrukturális fejlesztéseket is tervezünk, amelyek nemcsak a strand-, de a fesztiválterületet is nagyban befolyásolják majd, teret engedve számos vizesblokk telepítéséhez, valamint racionálisabb és jobb minőségű útvonalak

kialakításához. Beléptetéskor megsokszorozzuk az erőforrásokat, külön sávokat nyitunk a heti-, illetve a napijegyesek számára, és reményeink szerint a kempinget is hamarabb megnyitjuk majd. Mi már nagyon várjuk 2016 nyarát!” – mondta el Maszlavér Gábor, és hozzátette, a színes programfelhozatalon már éppúgy dolgoznak, mint a vendéglátói kapacitás megsokszorozásán.

A házigazda egyetemek az EFOTT Facebook-oldalán elérhető **„Legyél EFOTT szervező”** applikációban várják a fesztiválozók véleményét, kreatív ötleteit, javaslatait, legyen szó programról, vendéglátásról, infrastruktúráról vagy akár szállásról. A legkiemelkedőbb ötletek gazdái „ingyenfesztivált” nyernek maguknak, a legjobbnak bizonyuló pedig akár EFOTT-szervezővé is válhat.

NIMA SZABOLCS

A SLAM AZ „AKKOR ÉS OTT”-BAN NYERI EL AZ IGAZI VALÓJÁT

A slam poetry műfaja egyre ismertebb és kedveltebb Szegeden. Vajon miért? **Ragályi-Szabó Dáviddal**, a Létezés Karcsijai formáció egyik oszlopos tagjával beszélgettünk.

– Ha valaki slammer, akkor ő költő, de mégsem költő. De amit ír, az vers, vagyis slam. Hogy is van ez?

– A kettő nem zárja ki egymást. Nagyon sok példa van, hogy mindkettőt magas szinten műveli valaki. Említhetnénk Simon Mártont, Pion Istvánt vagy Csider István Zoltánt is. De a legfontosabb dolog, hogy a slam előadásra szánt. Tehát, ha valaki ilyet ír, akkor feltételezi, hogy be fogja mutatni a közönség előtt. Innentől kezdve a slam nem vers, illetve nem feltétlenül az. Mondhatni egy előadás, performansz, ami az „akkor és ott”-ban nyeri el az igazi valóját. Éppen ezért a slammernek sokkal több eszköze van az önkifejezésre, amelyet segít az intonáció, a gesztusok, a mimika, a hangerő stb., míg a klasszikus értelemben vett költőnek „csak” az írott nyelv marad.

– Az utóbbi években egyre inkább felfelé tör, és egyre több érdeklődőt vonz a slam poetry. Mesélnél arról, hogy pontosan mi történt ebben a pár évben? Szerinted mivel magyarázható, hogy egyre kedveltebb?

– A hazai slam poetry idén kb. 10 éves, bár pontos kezdő dátumot, akárcsak bármely mozgalom esetén, nehéz mondani, ahogyan azt is, hogy miért ennyire népszerű. Szerintem arról van szó, hogy az emberek rájöttek, hogy a színpadon sok mindent ki lehet mondani és oda is figyelnek rájuk. Az is sokat segített, hogy a Slam Poetry Magyarország

rengeteg kontenttel kommunikál, például ilyen a YouTube a Facebook, de említhetném az Akkezdet phiait, a slam-költőket, mint Csider, Simon, Kemény Zsófi, Pion, Laboda, Závada stb., és persze azt, hogy terjednek a vidéki városokban. Szegeden, Győrben, Pécsen és Miskolcon nagy közönséggel bíró slamklubok működnek. Na meg az országos bajnokságok! Tavaly októberben már a negyediket szervezték. Team slamból idén lesz a negyedik tavasszal, az egyénit egyébként élőben lehetett streamen követni. És még egy ok talán, hogy sok kulturális program kezdi felismerni a slamet és használni: ilyen a Pilvaker, a „Nekem nem mindegy” program, a Tudásáalom vagy a volt Slamszínház, a Food FilmFighters, és még sorolhatnám.

– Egy-egy ilyen slamversenyen milyen szempontokat figyel a zsűri?

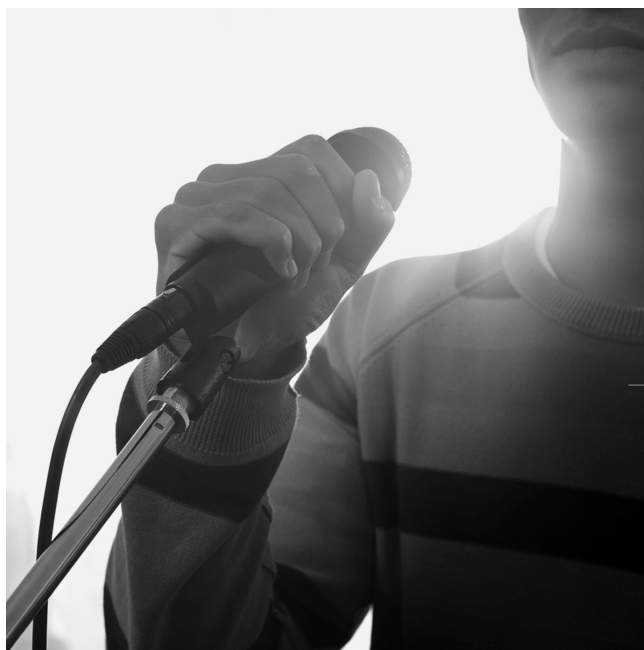
– A versenyeken a zsűri teljesen vegyes: lehet szakmai vagy közönségzsűri, azaz random önkéntesek. Azt megmondani, hogy mit figyelnek, sajnos nem lehet. Általában rövid idő van feldolgozni egy-egy előadást, nem lehet elgondolkozni rajta vagy újra meghallgatni, hanem gyorsan kell mérlegelni. A pillanatnyi benyomás, a szöveg újszerűsége, tartalma, az előadás sodrása, a flow sokat számít. Meg az is, hogy milyen elvárásai vannak az adott pillanatban az embernek. Próbáltam már, nem könnyű feladat.

– Mik az aktualitások? Mire lehet számítani mostanában?

– Szegeden nagyon sok minden készül, végre összeállt egy jól működő csapat, akik szeretnék tenni a szegedi slamért. Nyilván nagyon sokat köszönhetünk Mészáros Petinek, aki az itteni slamélet motorja. Viszont kellünk hozzá mi is, és így az ötleteinkkel pörgetjük a dolgokat. Érdekes hibrid van kialakulóban: sok mindent kölcsönzünk a Pesten ismert formákból, ugyanakkor vannak saját gondolatok is. Most mindent nem szeretnék elárulni, de havonta legalább egy slamesemény lesz az évben. A legközelebbi pedig február 18-án a Rongyban, amire már most nagyon sokan jelentkeztek.

– Miért jó slammelni? Te miért kezdted el?

– Ha nagyon patetikus akarok lenni, akkor azt mondom, hogy a slam egyenlő a szabadsággal, de ez persze hülyeség. Azért jó slammelni, mert elmondhatom a véleményemet, és esetleg meg is hallgatják, meg is értik. Slamre járni pedig azért szeretek, mert új nézőpontokat ismerhetek meg. Arról nem is beszélve, hogy mennyire jó érzés, amikor neked tapsol a tömeg, és megy a visszaszámlálás, hogy 3... 2... 1...

Szerintem akkor jó egy szöveg, ha a végén a katarzist te is és a közönség is átéli. Volt olyan, hogy teljesen belefeledkeztem a saját szövegembe, azt gondoltam, hogy most aztán nagyon ott van, amit mondok, aztán a hallgatóságnak mégsem jött le, hogy mit akarok.

– Kinek ajánlanád, hogy jöjjön el a következő slam poetrys rendezvényre?

– Mindenkinek, bárkinek, akárkinek. A slam-ben pont az a jó, hogy mindenki megtalálhatja benne azt, amit szeretne.

MÁRKI KITTI

KÉPEK: MESZLÉNYI ERIKA

PILE HELYETT POLIP

DUCCIO CHIARINI: SHORT SKIN —SZÜKÖLŐ KAMASZKOR

A coming of age sztorik töretlen népszerűségnek örvendenek Hollywoodban és az európai filmiparban egyaránt. A legutóbbi hangos sikert Richard Linklater aratta ebben a kategóriában, aki tizenkét éven át forgatott egy klasszikus felnőtté válásról szóló történetet végig ugyanazokkal a színészekkel (*Boyhood*), de magyar fronton is sikeresen szerepelt ez a sajátos műfaj Reisz Gábor vizsgafilmjével, a *VAN-nal*. Az olasz Duccio Chiarini első nagyjátékfilmje a coming of age sztorik tipikus elemeiből építkezik, ám a rendezőt inkább a kamaszkori szexualitás érdekli, a *Short Skin* így a már említett filmek mellett az *Amerikai pite* szériával is egyértelmű rokonságot mutat.

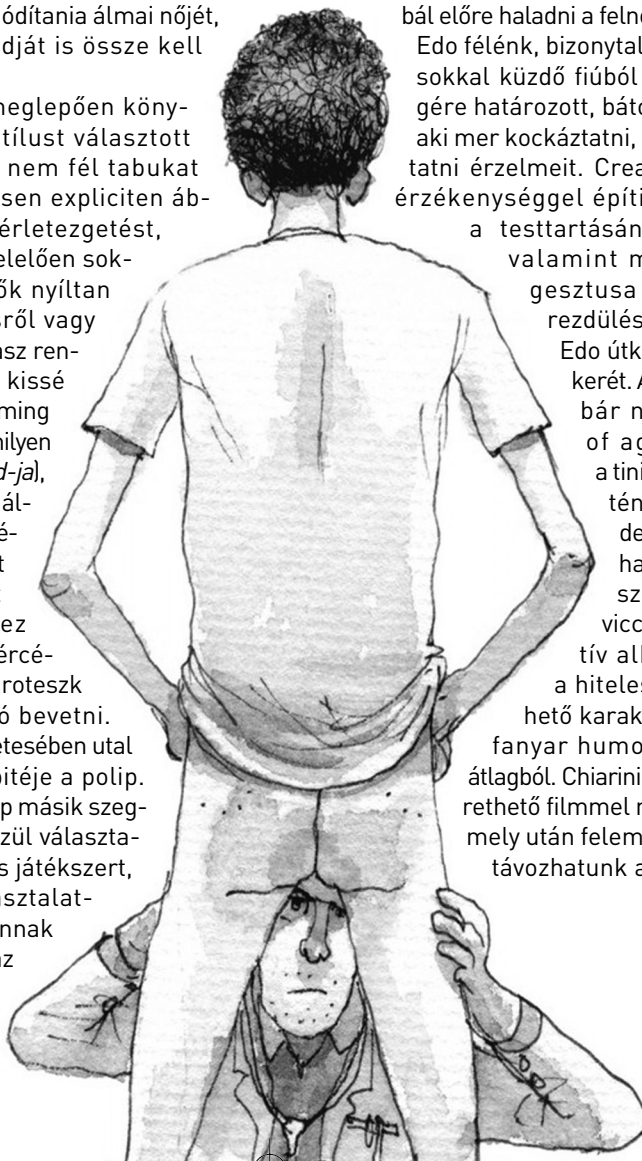
Az első, a szexualitás terepén tett kalandozások meglehetősen stresszes pontjai az úgynevezett kamaszkornak. A tiniknek először is testükkel és annak változásaival kell dűlőre jutniuk, majd önmaguk elfogadása után lehetőleg úgy kellene megismerkedniük a szexszel, hogy az a választott partner számára is jó legyen. A *Short Skin* főhőisének már az önelfogadás is komoly problémát jelent. Edo (Matteo Creatini) fitymaszkülettől szenved, így nemcsak a partnerkeresés válik nehézkessé, de még az egyszerű, a kamaszok által oly gyakran űzött szabadidős tevékenység, a maszturbáció is. A film tehát ebből az alaphelyzetből indul: a félénk Edo kamaszkora legnehezebb nyara előtt áll, hiszen amellett, hogy kezdenie kell valamit a kellemetlen testi elváltozással, meg kell hódítania álmai nőjét, sőt még széteső családját is össze kell hoznia valahogy.

A komoly témához meglepően könnyed és szókimondó stílust választott Chiarini. A *Short Skin* nem fél tabukat döntögetni, meglehetősen expliciten ábrázolja a szexuális kísérletezgetést, nyelvezete ennek megfelelően sokszor trágár, a szereplők nyíltan beszélnek a közösülésről vagy a maszturbálásról. Az olasz rendező így fityiszt mutat a kissé emelkedett hangulatú coming of age sztoriknak (mint amilyen például Linklater *Boyhood*-ja), de ugyanúgy pellengérre állítja az ezredforduló környékén készült tinifilmeket is, főként a már említett *Amerikai pitét*, melyhez a még európai filmes mércével mérve is betegesen groteszk megoldásokat hajlandó bevetni. A *Short Skin* már az előzetesében utal arra, hogy az olaszok pitéje a polip. Edo és haverja így az étlap másik szegmenséből, a főételek közül választanak maguknak szexuális játékszernek, mely segíti őket a tapasztalatszerzésben, akár csak annak idején Jim Levensteint az a bizonyos almás pite...

A *Short Skin* polgárpukkasztó hangvételéhez egy, szintén a rendező merészségét dicséző másik fontos motívum kapcsolódik: a filmen végigvonul a család kutyájának sorsa, akinek igyekeznek megfelelő szukát találni a fedeztetéshez (azaz a közösüléshez). Ez a szál bizarr módon rímel arra, ahogyan Edo próbálkozik a lányoknál, Chiarini fő tézise így az, hogy a kamaszkorban bizony sok fiú úgy viselkedik, mint egy kan kutya, akinek a legfontosabb, hogy megfelelő partnert találjon. A bevállalós stílushoz és szimbolikához pedig kiválóan illik a filmből áradó természetesség és hitelesség. A húszéves Matteo Creatini mintha valóban saját magát alakítaná: a nyúlánk, vékony csontozatú, sovány fiú bizonytalanul bukácsol, mégis töretlenül próbál előre haladni a felnőtté válás útján.

Edo félénk, bizonytalan, komplexusokkal küzdő fiúból a történet végére határozott, bátor férfivé válik, aki mer kockáztatni, és ki tudja mutatni érzelmeit. Creatini hihetetlen érzékenységgel építi fel a figurát, a testtartásának változása, valamint minden egyes gesztusa és legapróbb rezdülései érzékeltetik Edo útkeresésének sikerét. A *Short Skin* így, bár nem a coming of age sztorik és a tinifilmek történetének új fejezete, de egy személyes hangvételű, egyszerűre megható, vicces és provokatív alkotás, melyet a hitelessége, szerethető karakterei, valamint fanyar humora emel ki az átlagból. Chiarini egy igazán szerezhető filmmel mutatkozott be, mely után felemelő érzésekkel távozhatunk a moziból.

VARGA ÁKOS

„ÉN EGY KIGYÚRT, KOCKÁS INGES TANÁR AKAROK LENNI HOSSZÚ HAJJAL ÉS SOK TETOVÁLÁSSAL”

Blanár Levente végzős, magyar–angol alapszakos hallgató a Szegedi Tudományegyetemen. Mindemellett a szegedi metálzenei élet egyik alakja: koncertekről és fesztiválokról is ismerős lehet. Interjúnkban megismerhetitek egy kicsit közelebbről.

– Miért kezdte el gitározni?

– Apukám nagyon nagy zenefan, és rengeteg kazettája volt fenn a padláson, és nem tudom milyen megfontolásból, de felmentem a Guns N' Rosesért. Végighallgattam, következő nap pedig kiosztottam az osztályban, hogy ki milyen pozícióban legyen, zenéljünk együtt. Ekkor még csak 14 éves voltam. Úgy lett meg az első gitárom, hogy elmentem vasat gyűjteni.

– Mi volt az első szám, amit megtanultál gitározni?

– Egy húron el tudtam játszani a Smoke on the Watert a Deep Purple-től.

– Jelenleg több zenekarod is van, mesélnél ezekről egy kicsit bővebben?

– A több zenekarból most kettő aktív. Az egyik a szegedi, a Barbears, ahol én vagyok a legfiatalabb. Amikor idekerültem, akkor kezdtem el játszani velük, és azóta is töretlenül kitartok mellettük, mert nagyon szeretem csinálni. Fellépésünk nem túl sok van, de minden héten próbálunk, ami a szinten tartás miatt szerencsés. Kísérletezünk a saját képességeink korlátaival. Alapvetően mindkét zenekarról elmondhatom, hogy inkább barátok vagyunk, mintsem zenésztársak. A másik a tiszakécskei Let The Cigar Die, akikkel 3–4 éve játszunk együtt, ez alatt nagyon sok helyen megfordultunk már. Teljesen más hangvételű ez a zene. Az LTCD Akusztik Sánta Zoltánnal, Zolával jött, ez volt az alapja a későbbi zenekarnak, innen jött a kapcsolatrendszerünk, hogy hova mehetünk fellépni.

– Mennyire vagy izgulós, ha nagy tömeg előtt énekelsz?

– Olyankor vagyok izgulós, ha van valami tétje, a többi koncerten nem nagyon veszem észre szerencsére. De természetesen elő-előfordul a félelem. Ha számomra nagyobb emberek között lépek fel, akkor úgy érzem, hogy az egy ugródeszka, és izgalommal tölt el.

– Úgy tudom, az egyetem és a zenekarok mellett még dolgozol is. Hogyan tudod

mindezeket összeegyeztetni, hogy minde-nütt helytállj?

– Heti 42 órát dolgozom, egyedül a vasárnapok szabadok. Maguk a zenekarok nem foglalnak le annyi időt. Az egyetem az, ami eléggé megterhelő, jelenleg az utóbbi vizsgaidőszak és a szakdolgozat miatt. Sokaknak megvan az a kiváltsága, hogy ezeket az éveket a könyvtárban tölti, tanul, a haverokkal időzik esténként, és nem kell dolgoznia. Nekem nincs egy szabad percem sem. Igyekszem a saját dolgaimat ambíciózusan kezelni. Néha azért úgy érzem, hogy szükségem lenne egy kis szabadidőre.

– Mit jelent számodra az SZTE?

– Kevés olyan szerencsétlen diák van, mint én, aki nem tapasztalt semmit abból, hogy milyen ténylegesen egyetemistának lenni. Nem volt abban részem, hogy filmestekre meg tanszéki

rendezvényekre, szakestekre járjak. Inkább a tárgyi oldalát fogom meg, tehát azt, hogy megvannak a kötelezettségeim ezzel kapcsolatban, amiket meg kell csinálni. Ez pont azért rossz, mert így nem tudom élvezni, hogy mi vezet el odáig, hogy az lehessenek, aki majd lenni akarok.

– Mit tervezel a jövőben? Hogyan látod magad mondjuk úgy 10 év múlva?

– Fogalmam sincs, mert a jövő hétig nem látok el... Egyébként az alapterv az, hogy tanítani szeretnék középiskolában. A színpadi rutin egy elég nagy előny valaki számára, aki ki akar állni valahová, és figyelmet szeretne magára terelni. Remélem, ez így is lesz. A volt osztályfőnököm a minta előttem, aki szintén magyar-angol szakos, amit én is szeretnék majd. 10 év múlva a saját lakáshiteletem akarom fizetni a saját tanári állásomból. Azt hiszem, ez egy vállalható terv. A zenélést továbbra is szeretném csinálni, de nem hivatásszerűen. Én egy kigyúrt, kockás inges tanár akarok lenni hosszú hajjal és sok tetoválással.

– Mi a kedvenc versed?

– Pallag Zoltán „Azt mondja” című verse, mert tudok vele azonosulni.

– Mi a kedvenc sorozatod?

– A Family Guy. Minden este arra alszom el.

– Mi az a hangszer, ami mindig is vonzott, de valamiért mégsem próbáltad?

– Az a baj, hogy szinte minden, ami valaha is vonzott, azt ki is próbáltam. Van otthon még ír furulyám és fuvolám is. Legyen a hegedű, de csak azért, mert a Schindler listáját el akarom egyszer játszani.

– Mi a legrosszabb szokásod?

– Nem a tapintatosságomról vagyok ismert. Nem kertelek, ha bármiről kikérik a véleményemet. Szörnyen indokolatlanul figyelmeztetem a barátaimat a hibáikra. Igyekszem mindig a lehető legőszintébb lenni.

MÁRKI KITTI

szubjektum

SZTE-REO

BIOLOGOSZ

Noha kiveséztük már egymás gondolatait,
a test továbbra is hatványozottan zárja
magára a csapóajtókat.

a gyomornedv alkotórésze a pepszin,
ami a fehérjék lebontásáért felel.
A gyomor összeszűkülését viszont valami
teljesen más okozza, ami legalább annyira
természetes, mint mikor a
gyomorgyűrű teszi ugyanezt.

a koponyával már más a helyzet.
Anyá szerint azért fáj, mert sok benne
az ész. Meg persze a neuronok kisülései.

még általános iskolában tanultuk,
hogy az emberi test két vérkörrel rendelkezik.
– mintha megölelnék egymást. Pont, mint mi.

ugyanaz a biológiánk, ismersz kívül-belül.
Befejezed a mondataim, meztelenre vetkőztetsz.

Hát még ha látnád,
hogy ezt a verset is hogy írom.

NAGY SÁNDOR**KÉP: KOLESZÁR STELLA**

KÉP: CSOBAI ELENA

AZONOSÍTATLAN REPÜLŐ JÁRMŰ

Itt már megint inkább az a csendélet
 kapja a hangsúlyt, amelyik ott lóg a falon
 – miniatúrnyit elferdülve –, és csak azt érezni,
 hogy unatkozik. Pedig alatta a tévé éppen
 stand up comedyt sugároz, amelynek oly mindegy,
 mi van, csak vetülhessen valamire, hogy annak
 árnyéka kiemelje egy helyiség történetét. Vagy épp egy
 helyben maradását. Az ablakból az elvétett leskelődések
 keresztezik a tárgyak útját, vagy talán mégis inkább a
 napsugár az, amitől a pillanat is nehéznek tűnik.
 Talán az árnyékok bizarr vetülési szögéből és a lét hiányából
 kiszámolható, hogy egy ember hányszor vehetne levegőt
 a szobában. Vagy hogy egy kapcsolat hányszor halt meg itt.
 Az illat mértékegysége a hiány. Egyszerűen csak, hogy mennyire.
 Na meg az egyenletes körmozgás, amelyet a Nap végez,
 – mikróba betenni egy látszólag indokolatlan tárgyat –,
 ahogyan körbejár minket két dimenziónyi létjogosultság.
 Ezekben a hiányokban kerestünk viszontlátást, vagy olyasmit,
 amit titkon reméltünk, hogy a körmozgás törvényeit átnyálazva
 tesz egy kört, és út közben egyszer sem téved el. Mert az elté-
 vedéskor is tulajdonképp magunkra találunk rá.
 – saját életösztóneinket látni az UFO-észlelésekben.

NAGY SÁNDOR

humor

SZTE-REO

Besúgó a civilnek:

– Tudja, mi a különbség Rákosi elvtárs és egy disznó között?

– Nem én.

– Nem? Na jöjjön csak...

– Doktor úr, egész héten rossz volt a közérzetem.

– Vetkőzzön le, megvizsgálom. Hmm, sajnos nem tudom megállapítani az okát. Biztosan a sok alkohol.

– Jó, akkor visszajövök, ha már kijózanodott.

A laktanyában kolerajárvány tör ki. A vezetőség elrendeli, hogy figyeljék a mellékhelységet. Egyik éjszaka Kovács közlegényt felverik az álmából:

– Azonnal jöjjön velünk, mert maga kolerás!

– Honnan veszik?

– Megfigyeltük, hogy tizenegyszer ment egymás után a mellékhelységbe.

– Az igaz, de tízszer foglalt volt.

Egy külföldi turista a Tretyakov Képtár előtt hosszasan időz egy kép előtt, mely alatt az alábbi felirat áll: Lenin Lengyelországban. A turista nem érti a dolgot, és a tárlatvezetőhöz fordul:

– Már ne haragudjon, elvtárs, de ezt nem értem!

Ezen a képen Lenin kedvесе, Krupszkaja fekszik az ágyon. A mellette levő meztelen férfi pedig egyáltalán nem hasonlít Leninre. Akkor most hol van Lenin?

– Hát Lengyelországban!

– Mióta dolgozol ennél a cégnél?

– Mióta megfenyegettek, hogy kirúgnak.

– Doktor úr, úgy érzem, hogy engem semmibe vesznek.

– Következőt!

Mi az: korán kel, kenyeret süt, de nem a pék?

De, a pék.

– Miért hátrafelé ugranak ki a bűvárok a csónakból?

– Mert előre a csónak van!

1								3
		7	2	6		4	8	
4			9	3	5			6
	3		4	8		2		
	4	1	6		9	3		
		6				8	9	
5	7	8		4				2
			3				7	
2								5

A helyes megfejtést március 31-ig várjuk a sztereo@ehok.u-szeged.hu e-mail címre.
A megfejtők közt 5000 Ft értékű SZTE Ajándékbold-utalványt sorosolunk ki.